

2. Бенч О. Павло Муравський: Феномен одного життя. Київ: Дніпро, 2002. 664 с.
3. Муравський П. Моя хорова школа: наук.-мист. видання / За ред. О. Шокало. Київ, 2014. 384 с.
4. Різніченко Є. Д. Роль журналістики у формуванні сучасного культурного простору. *Культура і мистецтво в сучасному світі: між традицією та новаторством*: зб. матеріалів Всеукр. наук.-практ. конф. з міжнар. участю, м. Дніпро, 23 травня 2025 р. / НТУ «Дніпровська політехніка». Дніпро, 2025. С. 77–82.
5. Шокало О. А. Павло Муравський. Чистота співу – чистота життя. Київ: Видавничий центр «Просвіта», 2012. 832 с.

Слюсар Мар'яна – здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти спеціальності «Журналістика» факультету філології й журналістики імені Михайла Стельмаха Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського.

Науковий керівник – Завальнюк І. Я., доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри журналістики, реклами та зв'язків з громадськістю.

ВІКТОРІЯ СТАСЬЄВА

ОБРАЗ СУЧАСНОГО УКРАЇНСЬКОГО ПИСЬМЕННИКА В ПОДКАСТ-ДИСКУРСІ

У сучасній системі медіакомунікацій інтерв'ю посідає важливе місце як один із найдинамічніших і найглибших жанрів, який дає змогу повніше розкрити особистість митця, його світогляд, творчі наміри й інтелектуальні позиції. У межах розмовного формату письменник постає не лише звичайним автором текстів, а публічним інтелектуалом, здатним до живого діалогу з аудиторією [4].

Сучасні подкасти та відеоінтерв'ю створюють особливий простір довіри завдяки відсутності жорстких часових і формальних обмежень. Це сприяє більшій щирості розмови, зосередженню на психологічних аспектах творчості, особистих переживаннях і мотивації автора. У результаті письменника не сприймають як віддалену постать, він стає ближчим та зрозумілішим для аудиторії [2]. Ефективність такого формату значною мірою залежить від професійності інтерв'юера, його вміння слухати та підтримувати діалог. В аудіоформатах важливу роль відіграють інтонація, паузи й емоційні реакції, які створюють ефект автентичності та живого спілкування. Саме ця природність особливо приваблює сучасного споживача медіаконтенту [3].

Розмовні формати також допомагають заглибитися у творчість письменника. Під час бесіди автор може пояснити підтексти творів, розкрити символіку чи прокоментувати суспільні події крізь призму власного бачення. У такий спосіб інтерв'ю стає своєрідним доповненням до художнього тексту, стимулюючи зацікавлення аудиторії літературою.

Окремого значення набули тривалі формати інтерв'ю, які дозволяють уникати поверхневості та демонструвати ерудицію автора. Водночас регулярне прослуховування подкастів формує парасоціальний зв'язок між письменником і слухачем, створюючи відчуття особистого знайомства. Це робить подкасти важливим інструментом формування особистого бренду сучасного літератора [6]. Крім того, інтерв'ю виконують архівну функцію, фіксуючи атмосферу епохи, мовні особливості й інтелектуальні настрої часу.

Формування образу сучасного українського письменника в подкаст-дискурсі відбувається через процес деміфологізації творчої особистості та її наближення до аудиторії. Якщо раніше письменника нерідко сприймали як відстороненого митця, існування якого обмежувалося художніми текстами, то сучасні подкасти формують інший тип репрезентації.

Автор постає живою людиною, безпосередньо залученою до суспільних, культурних та політичних процесів. Аналіз літературних подкастів, зокрема подкасту «Український культ», свідчить, що письменник у сучасному медіапросторі виконує не лише роль творця художніх текстів, а й інтелектуала, культурного коментатора та свідка своєї епохи. Саме живий голос автора, позбавлений офіційності та штучності, створює ефект присутності та значно скорочує дистанцію між митцем і слухачем [5, с. 69].

Однією з основних рис образу письменника в подкастах є його інтелектуальна суб'єктність. Тривалі розмовні формати дозволяють автору вільно висловлювати думки, розгортати складні аргументи й аналізувати актуальні культурні й суспільні процеси. На відміну від коротких телевізійних інтерв'ю, подкастинг створює умови для глибокої рефлексії. Письменник постає посередником між минулим і сучасністю, допомагаючи аудиторії осмислювати події та формувати ціннісні орієнтири.

Важливою складовою репрезентації є автентичність. Подкасти дають змогу почути природну мову автора з усіма її емоційними нюансами, паузами, сумнівами й інтонаціями. Завдяки цьому формується образ «письменника-сучасника», який проживає ті самі виклики, що і його аудиторія. В умовах війни це дуже важливо. Як відомо, багато українських письменників волонтерять, беруть участь у громадських ініціативах або навіть служать у війську. Унаслідок цього їхній медійний образ наповнюється реальним життєвим

досвідом, а слова набувають більшої переконливості й емоційної ваги [1, с. 302].

Подкастинг також змінює професійну ідентичність письменника. У сучасному медіапросторі автор дедалі частіше виступає не лише митцем, а й культурним менеджером, популяризатором літератури й активним учасником міжнародного культурного процесу. У розмовах про книжковий ринок, переклади чи видавничу справу письменники демонструють обізнаність у механізмах культурної промоції та комунікації з глобальною аудиторією. Так руйнується традиційний стереотип про «непрактичного митця», натомість формується образ сучасного професійного інтелектуала [3].

Специфіка подкастів дозволяє розкрити автора через приватні деталі та повсякденні зацікавлення. Розмови про музику, подорожі, звички чи робочий процес роблять письменника ближчим до слухача та створюють атмосферу невимушеного спілкування. Така персоналізація особливо важлива для молодіжної аудиторії, для якої емоційний контакт з особистістю автора часто стає першим кроком до знайомства з його творчістю. У цьому контексті письменник перетворюється на лідера думок, чий авторитет ґрунтується не лише на літературних досягненнях, а й на відкритості та щирості.

Окреме місце посідає образ письменника як дослідника сучасності та «колекціонера досвідів». У подкастах, присвячених репортажистиці, подорожам чи соціальним темам, автор постає людиною, яка фіксує та осмислює реальність. Його завдання полягає не лише у створенні художніх світів, а й у здатності точно передавати досвід суспільства, вербалізувати переживання та емоції, близькі аудиторії. У такому форматі письменника сприймають як людину, здатну за допомогою тонкощів слів пояснити складну життєву реальність.

Важливим аспектом є також гендерна репрезентація. Подкасти створюють простір для формування багатогранного образу жінки-письменниці як незалежної інтелектуалки, яка поєднує творчість, професійну реалізацію й громадянську активність. Обговорення тем кар'єри, материнства, фемінізму та самореалізації допомагає подолати застарілі стереотипи щодо жіночої творчості, актуалізуючи роль авторок у сучасному культурному процесі.

Емпатійність є ще однією важливою рисою подкаст-дискурсу. Голос автора в навушниках створює ілюзію приватної бесіди, завдяки чому формується особливий емоційний зв'язок між письменником і слухачем. Автор ділиться не просто звичайними знаннями, а й власними переживаннями, сумнівами та рефлексіями. Така відкритість формує образ «вразливого творця», який не боїться демонструвати свої пошуки та внутрішні переживання. Крім того,

сучасний письменник у подкастах нерідко постає як громадянсько активна особистість. У багатьох випусках автори висловлюють позицію щодо суспільних і політичних подій, говорять про війну, волонтерство чи культурний спротив. Завдяки цьому письменник набуває статусу морального авторитета, чия позиція має значний вплив у суспільстві.

Отже, подкасти сформували новий образ сучасного українського письменника – відкритого, багатогранного та соціально активного. У ньому поєднуються риси митця, інтелектуала, громадського діяча та звичайної людини. Саме така багатовимірність і здатність до щирого діалогу забезпечують популярність літературних подкастів та сприяють зміцненню позицій української літератури в цифровому медіапросторі.

Список використаних джерел

1. Булах Т. Д. Літературний подкастинг в Україні через призму авторства. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика*. 2025. Т. 2, № 1. С. 300–304. URL: <https://doi.org/10.32782/2710-4656/2025.1.2/48> (дата звернення: 14.05.2026).
2. Пилипчук М. Денис Маракін про тренди подкастів: до та після ери традиційних ЗМІ. *TyKyiv – голос твого міста*. URL: <https://tykyiv.com/people/denis-marakin-pro-trendi-podkastiv-do-ta-pislia-eri-traditsiinikh-zmi/> (дата звернення: 14.05.2026).
3. Подкасти – новий чорний. Що потрібно про них знати. Лекція Петра Рузавіна. *Bazilik Media*. URL: <https://bazilik.media/podkasty-novuj-chornyj-shcho-potribno-pro-nykh-znaty-lektsiia-petra-ruzavina/> (дата звернення: 15.05.2026).
4. Подкасти: що це, навіщо вони потрібні та де їх слухати. *Новини про технології та бізнес | UAspectr*. URL: <https://uaspectr.com/2020/10/05/podkasty-shho-tse-navishhovony-potribni-ta-de-yih-sluhaty/> (дата звернення: 15.05.2026).
5. Царик Г. М. Подкаст як жанр сучасного медійного дискурсу. *South archive (philological sciences)*. 2023. № 95. С. 66–72. URL: <https://doi.org/10.32999/ksu2663-2691/2023-95-8> (дата звернення: 14.05.2026).
6. Що таке подкаст: повний гід від витоків до сучасних трендів. *My Planet*. URL: <https://myplanet.com.ua/shho-take-podkast-povnyj-gid-vid-vytokiv-do-suchasnyh-trendiv/> (дата звернення: 14.05.2026).

Стасьєва Вікторія – здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти спеціальності «Журналістика» факультету філології й журналістики імені Михайла Стельмаха Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського.

Науковий керівник – Завальнюк І. Я., доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри журналістики, реклами та зв'язків з громадськістю Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського.

АНДРІЙ СУЛИМА

СПЕЦИФІКА ВИСВІТЛЕННЯ НАДЗВИЧАЙНИХ ПОДІЙ НА ОФІЦІЙНОМУ САЙТІ ГУ ДСНС УКРАЇНИ У ВІННИЦЬКІЙ ОБЛАСТІ

У сучасному інформаційному просторі офіційні ресурси екстрених служб виконують не лише функцію оперативного інформування населення, а й стають важливим інструментом кризової комунікації, профілактики та формування культури безпеки. В умовах воєнного стану, зростання кількості пожеж в екосистемах, надзвичайних ситуацій та постійних ризиків для населення особливого значення набуває діяльність офіційних сайтів Державної служби України з надзвичайних ситуацій.

Одним із таких ресурсів є офіційний сайт Головного управління ДСНС України у Вінницькій області, який систематично висвітлює оперативну інформацію про надзвичайні події регіону, діяльність рятувальників, профілактичну роботу та заходи безпеки [1].

Аналіз контенту офіційного сайту ГУ ДСНС України у Вінницькій області за перших п'ять місяців 2026 року дозволяє визначити кілька основних тематичних груп публікацій. Найбільшу частину матеріалів становлять повідомлення про пожежі в житловому секторі та займання в природних екосистемах. Такі тексти мають чітко структурований характер: у заголовку зазвичай вказується вид події та місце її виникнення, далі подаються обставини, кількість залучених рятувальників і техніки, інформація про постраждалих або врятованих осіб, а наприкінці – заклик дотримуватися правил безпеки.

Наприклад, у повідомленні «Минулої доби рятувальники ліквідували 14 пожеж на території області» акцентовано увагу не лише на статистичних показниках, а й на причинах загорянь, серед яких найчастіше зазначаються людська необережність та випалювання сухої рослинності. Важливо, що навіть короткі оперативні новини мають виразний профілактичний характер. У більшості текстів повторюються застереження: «Не випалюйте суху рослинність», «Дотримуйтеся правил пожежної безпеки», «Бережіть